

برندگان واقعی جنگ در افغانستان

خروج سریع ارتش آمریکا از افغانستان و قدرت گیری دو باره دار و دسته تروریست و اسلامگرای مرتجع طالبان آنهم در بستر چند سال مذاکره با آمریکا در قطر برای خیلی ها این پرسش را طرح نمود که چرا امپریالیسم آمریکا که با توجیه مبارزه با تروریسم و بنیادگرایی اسلامی در اکتبر سال ۲۰۰۱ مبادرت به لشکرکشی به افغانستان و اشغال این کشور نموده بود بعد از بیست سال اشغال این کشور و جنگ با طالبان، سر آخر قدرت را دو دستی تحویل طالبان داد. به واقع چرا در آغاز طالبان را از قدرت ساقط نموده بود و امروز بعد از بیست سال جنگ به همین سادگی بار دیگر قدرت را به آنها تحویل داد. و مهمتر اینکه ارتشی کاملاً تجهیز شده با سلاح های آمریکائی را در اختیار آنها گذاشت. مفسرین بی شماری در باره چرایی این جنگ و همچنین مخارج سنگینی که دولت آمریکا در این جنگ متحمل شده بود نوشته اند، رسانه های حاکم کماکان تلاش میکنند اهداف پلید ارتش آمریکا را در هاله ای از ابهامات در مورد اهداف بشر دوستانه ای که با شکست مواجه شد در افکار عمومی جا بیندازند و عقب ماندگی مردم افغانستان و فساد دولت های دست نشانده در این کشور را دلیل اصلی این "شکست" قلمداد کنند. جنگ افغانستان که از سال ۲۰۰۱ تا ۲۰۲۰ بر اساس آخرین آمار، ۲/۲۶ تریلیون دلار یا به عبارتی روزانه ۳۰۰ میلیون دلار برای آمریکا هزینه داشته و طی آن بیش از ۲۵۰۰ سرباز آمریکایی کشته و بیش از ۲۰ هزار نفر زخمی و معلول به جا گذاشته در شرایطی از سوی آمریکا پایان یافته اعلام میشود که این کشور ظاهراً به هیچیک از اهداف ادعائی خود نرسیده است. به همین دلیل هم در رسانه ها شاهد تحلیل هائی هستیم که بدون توجه به نقش امپریالیسم آمریکا در قدرت گیری دو باره طالبان از "شکست" آمریکا در افغانستان سخن می گویند و به خصوص از به هدر رفتن میلیونها دلاری که آمریکا در جنگ خود در این کشور خرج کرده نام می برند.

بر هیچ انسان آگاهی پوشیده نیست که مهمترین هدف جنگ های امپریالیستی را باید در منافع اقتصادی آنها برای سرمایه داران جستجو کرد. اما آیا آنطور که رسانه ها و از جمله رسانه های آمریکا تبلیغ میکند ۲/۶ تریلیون دلار از ثروت آمریکا که در جنگ افغانستان خرج شده بر باد رفته است؟ جنگ افغانستان که حاکمیت آمریکا در تبلیغات خود آنرا جنگ دائمی می نامید از آغاز با اتکای کامل ارتش آمریکا بر شرکت و نظارت مستقیم بخش خصوصی سرمایه دارهای آمریکایی شکل گرفت. از ۵ تریلیون دلار هزینه ای که مجموعاً جنگ عراق و افغانستان در بر گرفت قسمت اعظم این هزینه به شرکت های خصوصی تعلق یافت که کارکنان آنها حداقل در افغانستان دو برابر نیروی ارتش آمریکا در این کشور بودند، شرکت هایی چون بوبینگ، لاک هید مارتین، جنرال داینمیک، ری تان، داین کورپ، آکادمی - که نام جدید همان بلک واتر معروف می باشد-، بلک اند وی تک و همچنین اکسان موبیل که همه این شرکت ها از قتل این جنگ سودهای نجومی را در این سالها به حساب خود واریز نمودند. به عنوان نمونه اگر فردی در سال ۲۰۰۱ ده هزار دلار از سهام لاک هید مارتین را خریداری کرده بود امروز ارزش آن ۱۰۰ هزار دلار می باشد. وزارت دفاع آمریکا خود تایید می کند که از سرویس های بیش از ۲۷ هزار شرکت های پیمانکاری آمریکایی در این جنگ استفاده کرده است. در جنگ عراق و افغانستان تعداد پرسنل شرکت های خصوصی پیمانکاران نظامی دو برابر نیروهای ارتشی بوده است. در تحقیقاتی که در سال ۲۰۰۸ انجام گرفت، نشان داده شد که حداقل ۴۰ درصد پولی که از طرف آمریکا یا اروپا به جنگ در افغانستان اختصاص داده شده بود به شکل پرداخت هزینه به جیب خود کمپانی های مربوطه به همان کشور بلزگشته اند. این گزارش توضیح میدهد که از سال ۲۰۰۲ تا ۲۰۲۰ تنها ۱۲ درصد از بودجه ای که آمریکا برای بازسازی افغانستان در نظر گرفته بود به دولت افغانستان پرداخت شده، که از مجموع این رقم هم فقط در یک نمونه ۱/۴ بلیون دلار به کمپانی ساختمانی لوویس برگر در نیوجرسی بر میگردد که قرار بوده مدرسه و کلینیک در افغانستان بسازد! بنابراین چه کسانی برندگان واقعی این جنگ که منجر به کشته و بی خانمان شدن هزاران هزار افغان شده است، می باشند؟ بدون کوچکترین شکی باید گفت شرکت های بزرگ سرمایه داری که بزرگترین حامیان مالی دولت های آمریکا در هر دو حزب می باشند؛ شرکت هایی که با حمایت های مالی خود انتخابات های آمریکا را رقم می زنند. همزمان بر طبق گزارشی در واشنگتن پست گفته

میشود که از بودجه ۱۰۶ بیلیون دلاری پنتاگون در افغانستان ۴۰ در صد از آن به جیب جنایتکاران طالبان و حاکمیت فاسد و دست نشانده در افغانستان واریز شده است ، سیاست کثیفی که امروز جز فقر و گرسنگی و بی خانمانی و آواره گی برای مردم زحمتکش افغانستان ثمری دیگر به جا نگذاشته است ، سیاستی که بر مبنای آن امروز طالبان با دستی باز ، مجهز به آخرین سلاح های نظامی آمریکایی و با بودجه ای کلان در عمل وظیفه سرکوب مردم افغانستان را برای یک دوره دیگر در دستور کار قرار داده است .

سارا نیکو

اسفند ۱۴۰۰